

## Extra tegemoetkoming fiscale partners

Sinds de invoering van de nieuwe wet inkomstenbelasting in 2001 kennen we het begrip fiscaal partner. Sommige mensen zijn automatisch fiscaal partners: gehuwden en stellen die een geregistreerd partnerschap zijn aangegaan. Overige samenwonenden kunnen kiezen om als fiscaal partner te worden aangemerkt. De keuze voor fiscaal partnerschap kan op verschillende manieren fiscaal voordeel opleveren. Echter, door de werkwijze van de belastingdienst kon dit aanvankelijke voordeel soms omslaan in een nadeel. Hier is nu wat aan gedaan, waarbij zelfs onherroepelijk vaststaande aanslagen nog kunnen worden verminderd.

**E**én van de voordelen van het fiscale partnerschap is dat fiscale partners voor bepaalde inkomensbestanddelen kunnen kiezen aan welke partner deze onderdelen worden toegerekend. Dit biedt de mogelijkheid om de fiscaal voordeligste keuze te maken. Het zal duidelijk zijn dat de inkomsten aan de minstverdiener worden toegerekend en de aftrekposten aan de meestverdiener. Het gaat daarbij om een aantal specifiek in de wet genoemde posten, te weten inkomsten uit eigen woning, inkomsten uit aanmerkelijk belang en de onderdelen van de persoonsgebonden aftrek, zoals bijvoorbeeld buitengewone uitgaven, aftrekbare giften en alimentatie. Ook de bestanddelen van de rendementsgrondslag in box 3 kunnen naar eigen inzicht worden verdeeld over beide partners. Bij het inkomen uit de eigen woning moet het saldo van het eigenwoningforfait na aftrek van de hypotheekrente worden verdeeld. Het eigenwoningforfait aan de minstverdiende partner toedelen en de hypotheekrente aan de meestverdiener mag dus niet.

### Optimaal gebruik heffingskortingen

De verdeling kan ook van belang zijn om optimaal gebruik te maken van heffingskortingen of vrijstellingen in box 3. Hoe de verdeling plaatsvindt, mogen de fiscale partners zelf bepalen, zolang van de verdeelde inkomensbestanddelen in totaal bij beide partners maar 100% wordt aangegeven. In de aangifte inkomstenbelasting van de partners moet een keuze gemaakt worden. Op deze keuze kan nog worden teruggekomen zolang de aanslagen van partners nog niet onherroepelijk vaststaan. Zodra de aanslag van één van beide partners onherroepelijk vaststaat, kan de gemaakte keuze niet meer worden gewijzigd. Aanvankelijk werden de

aangiften van fiscale partners gelijktijdig afgehandeld door de fiscus. Door een wijziging van de werkwijze van de belastingdienst komt het echter steeds vaker voor dat de aanslag van de ene partner eerder wordt opgelegd dan die van de ander. Als de eerste aanslag conform de ingediende aangifte wordt opgelegd, is er nog niets aan de hand. De problemen ontstaan pas wanneer de aanslag van de andere partner later wordt opgelegd en de inspecteur bij het opleggen van die aanslag afwijkt van de ingediende aangifte. Door deze correctie kan de situatie ontstaan dat de aanvankelijk gemaakte verdeling niet meer de meest voordelige is. Hetzelfde probleem kan zich voordoen wanneer aan een van beide partners een navorderingsaanslag wordt opgelegd of als de aanslag van een van beide partners wordt verminderd. Tegen de laatst opgelegde aanslag kan weliswaar nog bezwaar worden gemaakt, maar de inspecteur heeft deze nu net gecorrigeerd. Dus bezwaar zal doorgaans geen effect hebben. Tegen de al eerder opgelegde aanslag van de partner kan geen bezwaar meer worden gemaakt, omdat de bezwaartermijn verstreken is. Hierdoor is die aanslag onherroepelijk komen vast te staan, waardoor er geen wijziging meer kan worden aangebracht in de oorspronkelijk gekozen verdeling. De wettelijke voorschriften staan dit niet meer toe, zelfs niet in de situatie dat door toedoen van de fiscus een correctie is aangebracht in de oorspronkelijk ingediende aangifte. Dit gaat wel erg ver!

### Onterecht

Dit probleem is in 2005 al aan de staatssecretaris kenbaar gemaakt, maar deze liet begin 2006 weten dat dit nu eenmaal het gevolg was van de wet. Hij was niet bereid om hier iets aan te doen. Inmiddels heeft de

(nieuwe) staatssecretaris laten weten dat hij het onterecht vindt dat fiscale partners als gevolg van het werkproces bij de belastingdienst geen invloed meer hebben op de verdeling van inkomensbestanddelen, terwijl één van beide aanslagen nog niet onherroepelijk vaststaat en hij heeft een wetswijziging op dit vlak aangekondigd. En omdat een verandering van de wet nu eenmaal tijd kost, heeft hij aangekondigd dat er vooruitlopend op de wetswijziging een goedkeuring op dit terrein komt. Als de aanslag van één van de partners onherroepelijk vaststaat dan kan de toerekening op verzoek van beide (!) partners alsnog worden gewijzigd. Dit verzoek kan worden gedaan totdat de aanslagen van beide partners onherroepelijk vaststaan. Wanneer door die wijziging van de verdeling een onherroepelijk vaststaande aanslag van de ene partner te laag is vastgesteld, zal die partner moeten instemmen met een navordering. Wanneer hierdoor beide partners samen minder belasting hoeven te betalen, zal dit geen probleem zijn. Deze goedkeuring geldt voor alle kalenderjaren vanaf 2001.

Wanneer de aanslagen van beide fiscale partners inmiddels onherroepelijk vaststaan, dan kan ook een beroep op deze tegemoetkoming worden gedaan, maar dan alleen als de aanslagen betrekking hebben op kalenderjaren 2005 en volgende. Een verzoek hiertoe moet dan wel vóór 1 januari 2008 worden ingediend.

### Beter laat dan...

Al met al een goede actie van de staatssecretaris, al blijft het jammer dat zijn voorganger aanvankelijk zo vasthoudend was aan de wettelijke regelingen en dat daardoor belastingplichtigen de dupe zijn geworden van het werkproces van de belastingdienst.

Laten we maar zeggen: 'Beter laat dan nooit.'

Drs. Henk Dollekamp FB,  
de Jong & Laan Accountants  
Belastingadviseurs